

На основу члана 7. став 1. тачка 2) подтачка (2) Закона о јавним набавкама ("Службени гласник РС" бр. 124/12, 14/15 и 68/15), Оквирног уговора закљученог између Банке за развој Савета Европе и Републике Србије о Регионалном програму стамбеног збрињавања од 25.10.2013. године, Уговора о донацији између Банке за развој Савета Европе и Републике Србије у вези са реализацијом Трећег потпројекта Регионалног програма стамбеног збрињавања од 09.09.2014. године, члана 16. став 1. тачка 2) Одлуке о оснивању друштва са ограниченом одговорношћу за управљање пројектима у јавном сектору ("Службени гласник РС", број 51/2010, 72/2013, 24/2014, 65/2014, 110/2016 и 26/2017) и члана 53. Правилника о ближем уређивању поступка јавне набавке број: 8015 од 29.12.2015. године, а у складу са Водичем за набавку добара, радова и услуга Банке за развој Савета Европе и Приручником о јавним набавкама одобреним од стране Банке за развој Савета Европе, одлучујући о жалби понуђача "С.Р.М.А. доо Земун, Војни пут 165 Ц/II 11080 Земун, Р.Србија, кога заступа адвокат Радован Лопичић из Београда, на Одлуку о додели уговора број: 6782 од 25.10.2017. године, в.д. директора "Јединице за управљање пројектима у јавном сектору" д.о.о. Београд, Немњина 22-26 (у даљем тексту: "Наручилац"), доноси следеће:

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба подносиоца жалбе С.Р.М.А. доо Земун, Војни пут 165 Ц/II 11080 Земун, Р.Србија, поднета у међународном отвореном поступку набавке чији је предмет – Набавка 302 пакета грађевинског материјала у оквиру Трећег потпројекта Регионалног програма стамбеног збрињавања у Републици Србији, број: RHP-W3-CM/IOP1-2016,, наручиоца "Јединице за управљање пројектима у јавном сектору" д.о.о. Београд.

Образложење

У поступку набавке 302 пакета грађевинског материјала у оквиру Трећег потпројекта Регионалног програма стамбеног збрињавања у Србији, број: RHP-W3-CM/IOP1-2016, укупне процењене вредности **2.623.085,71 ЕУР без ПДВ-а**, понуђач "С.Р.М.А. доо Земун, Војни пут 165 Ц/II 11080 Земун, Р.Србија, доставио је Наручиоцу, преко пуномоћника адвоката Радована Лопичића из Београда, дана 03.11.2017. године, жалбу на Одлуку о додели уговора број 6782 од 25.10.2017. године. Жалбеним наводима жалилац је оспорио одлуку о додели уговора истичући да је иста заснована на погрешно утврђеним чињеницама у погледу испуњености конкурских услова.

Жалилац је у жалби, између осталог, навео следеће:

- Да недостављање Општих услова од стране Изабраног понуђача представља битан недостатак понуде, што произлази из уводних одредаба Упутства за понуђаче - део А Тендерске документације - којима се предвиђа да, уколико понуђач не поднесе понуду која садржи све тражене информације и документацију у утврђеном року, понуда може бити одбијена, а да било какве резерве у понуди у односу на тендерски досије нису прихватљиве и то може бити разлог за аутоматско одбијање понуде без даљег разматрања. Жалилац наводи да исто произлази и из тачке 4. став 4. под 1) Упутства за понуђаче којом је предвиђено шта понуда мора да садржи, тако да је под и) предвиђено да се уз понуду морају доставити и Општи и Посебни услови уговора, па је Наручилац у складу са

одредбама Упутства за понуђаче, као и одредбама чл. 47. алинеја 1 Правилника о ближем уређивању поступка јавне набавке бр. 8015, морао одбити понуду Најповољнијег понуђача.

- Жалилац наводи и да понуда Изабраног понуђача није уаглашена са Тендерским досијеом из разлога што је исти у тачки 8. обрасца понуде навео да има подизвођача, а да није навео име подизвођача нити је дао изјаву да вредност набавке коју ће поверити није већа од 50%, што није у складу са чл. 3. тачком 10 Упутства за подизвођаче.

- Даље, жалилац у жалби наводи да Изабрани понуђач није испунио услове транспортног капацитета, из разлога што наведени тегљачи из понуде Изабраног понуђача, носивости 0 тона, не испуњавају услове из конкурсне документације, имајући у виду поделу моторних и прикључних возила утврђену Правилником о подели моторних и прикључних возила и техничким условима за возила у саобраћају на путевима (*"Сл. гласник РС"*, бр. 40/2012, 102/2012, 19/2013, 41/2013, 102/2014, 41/2015, 78/2015, 111/2015, 14/2016, 108/2016, 7/2017 - *испр.* и 63/2017) и тражену минималну носивост возила. С обзиром да је према Правилнику камион дефинисан као возило пројектовано искључиво или првенствено за превоз терета (ознака ВА – камион) , тегљач као вучно возило конструисано првенствено за вучу полуприколица (ознака ВС – тегљач), жалилац сматра да су два тегљача из понуде Изабраног понуђача морала испуњавати услов из конкурсне документације – да имају носивост 2 тоне, те да се носивост тегљача и полуприколице не могу сагледавати у целини. Жалилац даље наводи да Изабрани понуђач није испунио ни услов у погледу транспортног капацитета под бр. 1. - Камион са руком за утовар, минималне носивости 2т, јер није доставио доказ да и рука за утовар испуњава услов минималне носивости носивости од 2. У погледу транспортног капацитета, жалилац сматра да Изабрани понуђач није испунио ни услов под бр. 3. - да располаже са три виљушкар, од чега 2 у власништву. С обзиром на предмет набавке, жалилац сматра да су понуђачи треба да поседују искључиво аутовилушкаре како би испунили услов, а да се из пописне листе основних средстава Изабраног понуђача не може утврдити да исти поседује виљушкар са техничким подацима које је навео у Обрасцу 4 – Механизација и опрема, нити се сама пописна листа може сматрати документом о власништву.

- Даље, жалилац тврди да су неприхватљиви подаци Изабраног понуђача у Вендорс листи, из разлога што је најповољнији понуђач за ставку 6 Полиазбитол (хладни премаз за хидроизолацију) и тачки 6.4 Кондор V-3 (хидроизолациона трака) навео да је произвођач БИМ АД Свети Николе, а да се у производном програму БИМ АД Свети Никола не налазе наведени производи, што понуду чини неприхватљивом.

- Такође, жалилац истиче и да су за производе под ставком 4.3 Лепак за керамичке плочице, флексибилни; за позицију 7.1 – Улазна врата од ПВЦ; за позицију 7.2 – Прозори од ПВЦ; и позицију 7.4 – Балконска врата од ПВЦ понуђене цене преко 20% ниже од тржишних, те да се ради о неуобичајено ниским ценама због којих је Изабрани понуђач у укупној понуди био повољнији од жалиоца, а услед наведеног постоји сумња да исти не може испунити предмет набавке.

- Жалилац, сматра да је наручилац усвајајући жалбу Изабраног понуђача на своју претходну повредио основна начела јавних набавки и то: начело ефикасности и економичности, начело обезбеђивања конкуренције и начело једнакости понуђача

Жалилац је предложио да Наручилац усвоји жалбу и наложи Комисији за набавке да понови поступак стручне оцене понуда, сачини извештај о стручној оцени исти достави наручиоцу са предлогом за доношење одговарајуће одлуке.

Наручилац је, испитујући наводе из жалбе, након увида у предметну тендерску документацију, констатовао следеће:

Наручилац сматра неоснованим наводе жалбе да је недостављање потписаних Општих услова уговора од стране Изабраног понуђача представља битан недостатак понуде из разлога наведених у Одлуци о додели уговора. Комисија за спровођење набавке исправно је оценила да овај пропуст није од значаја за исправност понуде овог понуђача, односно не може се сматрати битним недостатком, будући да је исти потписао и оверио печатом Уговорни споразум и Посебне услове уговора. Тачно је да је у тач. 4. став 4. подтачка 1) под и) наведено да понуда мора да садржи потписани и печатом оверени Уговорни споразум и Опште и Посебне услови уговора, па је Изабрани понуђач је тиме што је доставио потписани и печатирани Уговорни споразум и Посебне услове, доставио битне документе који су предмет ове тачке, поготово имајући у виду да је Уговорним споразумом предвиђено да саставни део истог чине и Општи услови уговора, да је самим посебним условима уговора предвиђено се њима мењају и/или допуњују Опште услове уговора, као и да самим Општим условима уговора није предвиђено место за потпис и печат на начин како је то предвиђено у Уговорном споразуму и Посебним условима уговора. Такође, у уводним одредбама Упутства понуђачима, на које се позива и жалилац, наводи се да се приликом подношења понуде, понуђач у потпуности и без ограничења прихвата посебне и опште услове уговора као једину основу наведеног поступка набавке, без обзира на то какви су његови услови продаје, којих се тиме одриче. Дакле, самим подношењем понуде понуђач прихвата Опште услове уговора и њима се обавезује и на наведени начин, поред потписивања Уговорног споразума и Посебних услова. Ценећи да наведени недостатак није битан, Комисија за спровођење набавке је поступила и у смислу чл. 160. ст. 1. тачка 5) Закона о јавним набавкама, с обзиром да се ради о недостатку од којег не зависи утврђивање битне садржине понуде или упоређивање са другим понудама.

У вези са наводима жалиоца да је у тачки 8. обрасца понуде навео да има подизвођача, а да није навео име подизвођача нити је дао изјаву да вредност набавке коју ће поверити није већа од 50%, што није у складу са чл. 3. тачком 10. Упутства за подизвођаче, што понуду чини неусаглашеном, Наручилац истиче да се тачка 8. Изјаве понуђача, која је саставни део Обрасца понуде, односи на утврђивање националности понуђача, с тим да је у самом моделу, навођењем у загради, остављена могућност да се изјава о националности односи и на подизвођаче, уколико понуђач има подизвођача. Дакле, смисао и значење наведене тачке није у утврђивању и навођењу подизвођача у понуди. Како у преосталом делу понуде Изабрани понуђач ни у једном обрасцу или другим документима није навео да понуду подноси са подизвођачем, Комисија за спровођење набавке исправно је поступила када је узела да се наведени део изјаве односи искључиво на националност самог понуђача и да се из садржаја наведеног у загради не може закључити да понуђач има подизвођача.

Неосновани су наводи жалиоца, у погледу услова Транспортног капацитета да возила тегљачи, које је у понуди приказао Изабрани понуђач, не испуњавају услов из конкурсне документације да имају носивост најмање 2 тоне. Поновљеном евалуацијом понуда, Комисија за спровођење набавке, на основу доказа које је Изабрани понуђач доставио уз жалбу: обавезујуће упутство Управе саобраћајне полиције за попуњавање прве стране регистрационог листа од 30.12.2010. године, са Допуном Упутства МУП 03/8 бр 223-4/12 од 09.01.2012. године, и приложена мишљења „АМСС – Центар за моторна возила д.о.о.“ бр. 7375 од 05.09.2017. године и „Српског комитета за безбедност саобраћаја“ бр. 05/017-02 од 04.09.2017. године, утврдила је разлог уписа носивости 0 у регистрациони лист за наведена возила. Наиме, тачком 4. Допуне упутства саобраћајне полиције за попуњавање прве стране регистрационог листа наведено је да се за теретна возила намењена искључиво за вучу прикључних возила (тегљач) не уписује податак о носивости возила, већ се сходно Упутству, тај податак уписује само за теретна и прикључна возила намењена за превоз терета, док се у регистрациони лист тегљача уписује податак о највећој дозвољеној маси и маси возила. Имајући у виду наведене одредбе, као и одредбе чл. 7. ст. 1. тачка 58) и 59)

Закона о безбедности саобраћаја на путевима којима се носивост возила дефинише маса до које се возило може оптеретити према декларацији произвођача, при чему се у ту масу рачуна и вертикално оптерећење које возило прима од прикључног возила, а највећа дозвољена маса возила као збир масе возила и носивости возила, стварна носивост оба тегљача представља разлику између највеће дозвољене масе и масе тегљача које су наведене у рег. листу. Тако је за возило марке DAF, рег. ознаке KŠ037-UZ, модел XF430 утврђена носивост од 10 400 кг, а за возило KŠ078-RP, марке VOLVO, модел FH 42T утврђена носивост од 11.724 кг. Комисија је, у складу са 7. ст. 1. тачка 45 Закона о безбедности саобраћаја на путевима, која дефинише скуп возила као састав вучног возила и прикључног, односно прикључних возила, који у саобраћају на путу учествује као једна целина, заузела став да се наведени тегљачи са полуприколицама сматрају истим скупом возила чија се носивост сагледава у целини и која је еквивалентна носивости полуприколица. Све наведено имајући у виду да се ради о прикључним возилима намењеним за превоз терета (врста О према Правилнику о подели моторних и прикључних возила и техничким условима за возила у саобраћају на путевима) која по својим карактеристикама одговарају предмету ове набавке.

Даље, тумачење од стране жалиоца постављеног услова у делу Транспортног капацитета, под редним бр. 1. произвољно је и не одговара наведеној формулацији. Језичким и логичким тумачењем постављеног услова „Камион са руком за утовар, минималне носивости 2т“ недвосмислено произлази да се услов минималне носивости односи на камион као главни елемент услова, па је у том смислу и вршена оцена доказа понуђених у понуди.

У вези са условом Транспортног капацитета под редним бр. 3. – Виљушкар, Наручилац истиче да истим није специфицирана врста виљушкара који понуђач треба да поседује, па у је том смислу подела виљушкара коју наводи жалилац без основа у погледу ове набавке. Уколико је жалилац имао дилема у погледу наведеног услова, као и било ког другог дела тендерске документације, исти је могао да упути захтев за додатним информацијама и појашњењима, у складу са Упутством понуђачима.

У вези са постављеним условом, Упутством понуђачима предвиђено је да се испуњеност утврђује достављањем понуђачевих докумената о власништву ... и потписаном и печатом овереном Изјавом о поседовању/изнајмљивању механизације и опреме за реализацију уговора (Образац 4). У погледу доказне снаге књиге основних средстава, Наручилац истиче да су складу са Законом о рачуноводству правна лица дужна да воде пословне књиге које представљају једнообразне евиденције о стању и променама на имовини, обавезама и капиталу, приходима и расходима правних лица (чл. 11.) и да је правно лице дужно да врши попис имовине и усклађује стање по књигама са стањем по попису на крају пословне године (чл. 16.). Дакле, у смислу Закона о рачуноводству књига основних средстава, као пословна књига, представља евиденцију основних средстава у употреби и власништву једног правног лица. У складу са наведеним, извод из књиге основних средстава у којем се види да Изабрани понуђач поседује тражени број виљушкара представља доказ о власништву предвиђен тендерском документацијом. Дакле, Изабрани понуђач достављањем књиге основних средстава и достављањем Обрасца 4 – Механизација и опрема доказао је власништво над виљушкарима и испуњеност услова транспортног капацитета, с тим да је у Обрасцу 4 прецизирао тип виљушкара које поседује.

У погледу навода да је Изабрани понуђач у Вендорс листи доставио нетачне податке, Наручилац истиче да је по пријему жалбе дана 08.11.2017. године путем електронске поште поставио питање произвођачу БИМ АД Свети Николе да ли у производном програму има производе Полиазбитол - хладни премаз за хидроизолацију (са карактеристикама наведеним у Анексу 1 - Технички захтеви и стандарди) и Кондор V-3 – хидроизолациона трака (са карактеристикама наведеним у Анексу 1- Технички захтеви и стандарди).

Наведени произвођач је у одговору (код наручиоца заведен по бр. 7133 дана 09.11.2017. године) навео да тражене производе има у свом програму, чиме је потврђена прихватљивост Вендорс листе Изабраног понуђача.

У односу на наводе у погледу неубичајено ниске цене, Наручилац истиче да у конкретном случају, не постоје чињенице на основу којих би се могло утврдити да понуђена цена Изабраног понуђача значајно одступа у односу на тржишно упоредиво цену обзиром да је понуђена цена овог понуђача (1.825.922,95 ЕУР без ПДВ-а) за мање од 20% (218.449,65 ЕУР) нижа у односу на цену понуде другорангираног понуђача, овде жалиоца (2.044.372,60 ЕУР без ПДВ-а).

Приликом заузимања овог становишта треба имати у виду да се евентуално утврђивање неубичајено ниске цене не би могло утврдити ни у односу на поједине ставке које су понуђене у финансијском делу понуде, а које истиче жалилац. Ово имајући у виду слободу понуђача да самостално одређује цену понуде. У прилог основаности оваквог становишта Наручилац указује и на правну праксу установљену по овом правном питању и пресуду Управног суда Републике Србије, одељења у Крагујевцу број И-1 У.6154/12 од 26.07.2013. године, у којој се између осталог наводи: „Како је наручилац своју оцену да се ради о понуди заинтересованог лица са неубичајено ниском ценом засновао на ниским јединичним ценама које су биле дате за извођење радова обухваћених само позицијама 8 и 10 спецификације радова, а требало је са аспекта укупне понуђене цене у односу на упоредиву тржишну цену, нису основани наводи тужбе о томе да су довољни разлози наручиоца којима је дефинисао недостатке у понудама јасно утврдио због чега је понуда заинтересованог лица нереално ниска”.

Такође, у предметном поступку јавне набавке, у два спроведена поступка вредновања, као и у два спроведена поступка давања сагласности, ни Комисија за спровођење набавке, ни Развојна Банка Савета Европе нису утврдили или довели у питање да понуђена цена овог понуђача изазива сумњу у могућност извршења јавне набавке у складу са понуђеним условима, те како у међувремену нису наступиле нове околности, нити су наручиоцу познате нове чињенице или докази, иста се не може доводити у питање.

Имајући у виду изложено, неосновани су и паушални наводи жалиоца да су у предметном поступку набавке повређена основна начела јавних набавки.

На основу свега наведеног, одлучено је као у диспозитиву овог решења.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против решења Наручиоца по жалби није дозвољена жалба.

Доставити:

- жалиоцу,
- свим понуђачима
- Комисији за јавне
- а/а

